Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

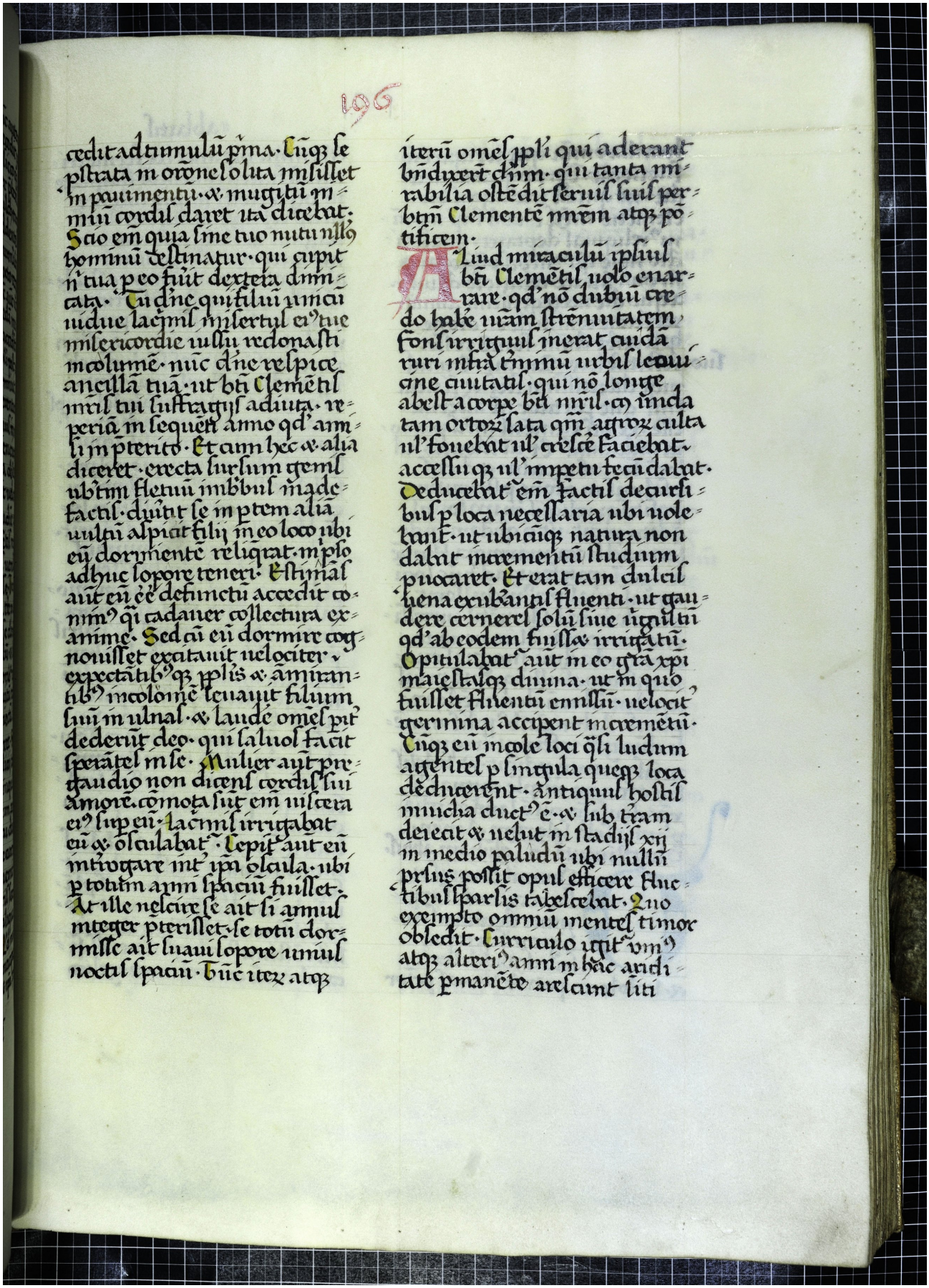

cedit ad tumulũ p̃ma. Cũq̃ se
pstrata m oõne solita m̃sisset
m pauimentũ. & mugitũ m
mũ cordis daret ita dicebat.
Scio em̃ quia sine tuo nutu nullo
hominũ destinatur. qui caput
n̄ tua p eo fuit dereta dnm̃
cata. Tu d̃ne qui filiũ unicũ
iudue lacrimis misertus es tue
misericordie iussu redonasti
m columnẽ. nũc d̃ne respice
ancillã tuã. ut bti Clemẽtis
meis tui suffragiis adiuta. re
periã m sequenti amo qd̃ am
si m pterito. Et cum hec & alia
diceret. erecta sursum gemis
ub̃tim fletũ imb̃bis m̃ade
factis. duuit se m p̃tem aliã
multũ aspiat filij m eo loco ubi
eũ dormientẽ reliqrat. m̃ pso
adhuc sopore teneri. Estimas
aũt eũ ẽ̃ defunctũ accedit co
nm̃ qi cadauer collectura ex
anime. Sed cũ eũ dormire cog
nouisset exaltauit uelociter.
expectãtib̃q̃ ppl'is & ãmiran
tib̃q̃ in colonẽ tenuit filium
suũ m ulnas. & laude omes pt̃
dederũt deo. qui saluos facit
sperãtes m se. Mulier aũt pre
gaudio non dicens cordis suũ
amore. cõmota sũt em̃ uiscera
eius sup eũ. lacrimis irrigabat
eũ & osculabat. Cepit aũt eũ
interrogare int̃ ipm̃ osculas. ubi
p totũ ann̄ spaciũ fuisset.
At ille nescire se ait si annus
integer p̃terisset. se totũ dor
misse ait suauĩ sopore unius
noctis spaciũ. Tũc iterq̃ atq̃
iterũ omes ppl'i qui aderant
bñdixerũt dnm̃. qui tanta m̃
rabilia ostẽdit seruis suis per
btm̃ Clementẽ mrem atq̃ põ
tificem.

Aliud miraculũ ipsius
bti Clemẽtis uolo enar
rare. qd̃ nõ dubiũ cre
do tale uiam strenuitatem
fons irriguus inerat cuidã
ruri intra tymũ urbis leoui
cine ciuitatis. qui nõ longe
abest a corpe bti mris. cui inda
tam ortoq̃ sata qm̃ agroq̃ culta
ul' fouebat ul' crescẽ faciebat.
accessu q̃ ul' impetu fecũ dabat.
Deducebat̃ em̃ factis decursi
bus p loca necessaria ubi uole
bant. ut ubicũq̃ natura non
dabat incrementũ studium
p uocaret. Et erat tam dulcis
uena exuberantis fluenti. ut gau
dere cernerel solũ siue ũigilũ
qd̃ ab eodem fuisse irrigatũ.
Opitulabat̃ aũt in eo gr̃a xpi
maiestasq̃ diuina. ut in quo
fuisset fluentũ ennisũ. uelocit̃
germina accipent incremẽtũ.
Cũq̃ eũ in cole loci q̃si ludum
agentes p singula queq̃ loca
deducerent. antiquus hostis
inuidia duct̃ ẽ. & sub tram
deiecit & uelut in stadiis xij
in medio paludũ ubi nullũ
prius possit opus efficere fluc
tibus sparsis tabescebat. Quo
exempto omnũ mentes timor
obsedit. Currculo igit̃ vm̃
atq̃ alteri̇ anni in hac arida
tate p̃manẽte arescunt siti